

Minunile
icoanei
Maica Domnului
„Caută la smerenie”

Traducere din limba rusă de
Gheorghiță Ciocoi

editura
Σοφία

București

Cuprins

Evlavia către Maica Domnului în Ortodoxie.	5
Icoanele pline de har ale Maicii Domnului	9
Însemnări despre minunile Maicii Domnului	13
Icoana Maicii Domnului „Caută la smerenie” de la Pskov	17
Icoana Maicii Domnului „Caută la smerenie” de la Kiev	23
Descrierea icoanei Maicii Domnului „Caută la smerenie”	29
Istoria Mănăstirii Intrării în Biserică a Maicii Domnului	37
Minunea petrecută cu icoana Maicii Domnului „Caută la smerenie”	53
Minuni petrecute la icoana Maicii Domnului „Caută la smerenie”	61
Acatistul Stăpânei noastre, de Dumnezeu Născătoarea, înaintea icoanei sale făcătoare de minuni „Caută la smerenie”	83

Evlavia către Maica Domnului în Ortodoxie

Venerarea Maicii Domnului este, din punct de vedere dogmatic, o caracteristică a evlaviei creștine. La Liturghia ortodoxă, în toate părțile constitutive ale acesteia, în toată bogăția și splendoarea ei, abia dacă pot fi aflate câteva locuri în care să nu existe adresări, slavoslovii ori cereri către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu, fiecare rânduială a cântărilor slujbei încheindu-se cu preaslăvirea Maicii Domnului, cu rugăciune de ajutor, cu mulțumiri pentru revărsarea milei sale asupra credincioșilor.

Maica Domnului, în orice vreme, i-a luminat și i-a îndrumat pe Sfinții Părinți și pe îndrumătorii Bisericii și i-a întărit pe nevoitorii și râvnitorii vieții creștine în lupta cu patimile cele

omenești. Născătoarea de Dumnezeu i-a ajutat, de asemenea, întotdeauna pe cei care s-au rugat ei, a împlinit cererea maicilor de a naște prunci buni, a îndrumat pe calea vieții de sfințenie, a tămăduit pe cei bolnavi, a mântuit din primejdii, a dăruit vremuri de pocăință, a arătat îndurare față de cei păcătoși, s-a arătat în fața multor creștini înainte de plecarea lor din această lume.

Învățătura propovăduită de Biserica Ortodoxă în privința persoanei Fecioarei Maria este întemeiată pe Sfințele Scripturi, pe descoperirile și pe tâlcuirile unor păstori de seamă ai Bisericii, fiind întărită pentru totdeauna de sfintele Sinoade Ecumenice. Cinstirea Preasfintei Născătoare de Dumnezeu a fost stabilită, în chip solemn, de către Sinodul Ecumenic de la Efes, din anul 431, când s-a luat și hotărârea zugrăvirii chipului ei în icoană.

După confirmarea oficială a Sinodului despre cinstirea Fecioarei Maria, în numele ei s-a început ridicarea de biserici, întemeierea de mănăstiri, a apărut o literatură nespus de bogată – imnuri de slavă, rugăciuni, predici. În secolul al V-lea s-au stabilit zilele de

sărbătoare ale Maicii Domnului, marcând evenimente însemnate din viața Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. La Constantinopol, capitala Imperiului Roman de Răsărit, binecredinciosul împărat Constantin cel Mare va înălța trei biserici în cinstea Maicii Domnului. Urmând exemplul acestuia, împărați, împărătese ori nobili împreună cu soțiile lor vor înălța plini de osârdie biserici și mănăstiri spre slava Maicii Domnului. Fiecare biserică din Constantinopol, încă de la întemeiere, își avea odorul ei de preț: un obiect sfânt ori o icoană preaslăvită.

Bisericii Hodighitriei (Maica Domnului Îndrumătoarea), înălțată de împărăteasa Pulcheria, i-a fost rânduită spre păstrare, de pildă, vreme îndelungată, prima icoană a Maicii Domnului zugrăvită de Sfântul Apostol și Evanghelist Luca.

Icoanele pline de har ale Maicii Domnului

După o veche tradiție a Bisericii, Sfântul Evanghelist Luca, ucenic și ajutor al Sfântului Apostol Pavel, a zugrăvit chipul Maicii Domnului încă din timpul vieții pământești a acesteia. Privind la chipul Maicii Domnului, evlavia credincioșilor sporea din ce în ce mai mult. Când a terminat de zugrăvit icoana, Sfântul Luca a arătat-o pe ea Fecioarei Maria. Atunci Maica Domnului a spus: „Harul Celui Care S-a născut din mine și harul meu să fie cu această icoană!” Binecuvântarea ei a făcut ca icoana Maicii Domnului să fie adumbrită de har, umplând sufletele credincioșilor de lumină, dăruind celor ce cred binefaceri, izbăvire de păcate și arătând oamenilor calea către mântuire în veșnicie.

Sfântul Luca a pictat aproape 70 de icoane care sunt cinstite ca făcătoare de minuni. Lui îi aparțin icoanele numite ale Maicii Domnului din Vladimir, Vlaherne (Constantinopol), Ierusalim, Kykkotissa (Cipru) și multe altele.

La cel de-al VII-lea Sinod Ecumenic a fost stabilită dogma cinstirii icoanelor. În hotărârea sa, Sinodul a arătat că „cinstea pe care i-o dăm icoanei trece la prototip, iar cel care se închină la icoană se închină persoanei zugrăvite în aceasta”. Sinodul, cu osebire, a subliniat faptul că icoanelor trebuie să li se dea venerare și nu închinare, aceasta cuvenindu-se doar lui Dumnezeu.

Iconografia bizantină creștină a dezvoltat câteva tipuri principale iconografice ale Maicii Domnului, printre acestea numărându-se: Oranta (Rugătoarea), Vlahernița (Panaghia Mare, a Semnului), Aghiosoritissa, Nikopeia (Biruitoarea, Panthanasa), Assunta, Eleussa și Hodighitria (Îndrumătoarea).

Hodighitria este unul dintre cele mai răspândite tipuri iconografice ale Maicii Domnului, având cel mai mare număr de copii în Răsăritul ortodox.

Acestui tip îi aparțin icoanele: Iverița, Maica Domnului din Smolensk,

Maica Domnului de la Tihvin, Maica Domnului a Sfântului Teodor și multe altele. O descriere mai pe larg a acestora poate fi aflată în cartea despre icoane a lui E. Poseleanin, închinată Maicii Domnului, apărută la Sankt Petersburg în 1909.

În afară de aceste icoane ale Maicii Domnului, există și alte icoane care, în chip simbolic, sunt închinare binefacerilor ei. Să amintim astfel de icoanele „Rugului aprins”, „Maica Domnului bucuria tuturor celor scârbiți”, „Maica Domnului – potolește întristările noastre”, „Maica Domnului – izvorul cel dătător de viață” etc. Unele icoane poartă numele după locul în care ele s-au arătat ori au petrecut vreme îndelungată sau au săvârșit o minune: „Maica Domnului de la Kazan”, „Maica Domnului din Ahtârka”, „Maica Domnului din Ustiug”.

În *Mineie* sunt enumerate în jur de 300 de icoane făcătoare de minuni ale Maicii Domnului, fiecare fiind caracterizată după trăsăturile ei, acestea fiind deosebit de importante, de asemenea, pentru numele icoanei.

Multe zile din an sunt dedicate prăznuirii unor icoane ale Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. În Rusia,

cu precădere, există tradiția cinstirii Ocrotitoarei celei cerești cu multă evlavie, aceasta în multe rânduri salvând părțile Răsăritului de primejdia păgână. Multe biserici înălțate în cnezatul Kievului, după adoptarea creștinismului de către slavii răsăriteni, au fost afierosite Preasfintei Născătoare de Dumnezeu; amintim de Biserica De-seatinna din Kiev (989-996), înălțată în cinstea nașterii ei. Meșteri bizantini au înălțat, de asemenea, la Kiev, la însăși porunca Maicii Domnului, Catedrala Adormirii Născătoare de Dumnezeu de la Lavra Pecerska.

Biserici în cinstea Maicii Domnului au fost înălțate, după adoptarea creștinismului în Răsăritul slav ortodox, totodată și la Vîșgorod, la Vladimir și la Novgorod. În numele Bunei Vestiri a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu au fost înălțate biserici la Cernigov și la Kiev (Porțile de Aur). În mănăstirile nou întemeiate și în biserici aflăm, încă de la sfârșitul celui dintâi mileniu creștin, icoane ale Născătoare de Dumnezeu, care săvârșeau mari și nenumărate minuni.